

**ΠΡΩΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.**

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Θέμα: Το Μέλλον του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού

Βαρσοβία, 14-15 Νοεμβρίου 2002

(Ανεπίσημη μετάφραση από την αγγλική γλώσσα)

I.

Αγαπητοί σύντροφοι,
Αγαπητοί φίλοι,

Οι πρόσφατες νίκες των σοσιαλιστικών κομμάτων, στη Σουηδία, τη Γερμανία και σε άλλες χώρες της Ευρώπης απέδειξαν έμπρακτα ότι ο δημοκρατικός σοσιαλισμός έχει μέλλον. Οι σοσιαλιστές σύντροφοί μας αποτελούν απτά παραδείγματα και πηγή έμπνευσης για τις στρατηγικές που θα πρέπει να ακολουθήσουμε. Αυτές οι επιτυχίες, όμως, που πραγματοποιήθηκαν μετά από μια σειρά από εκλογικές ήττες δεν θα πρέπει να διακόψουν τη διαδικασία προβληματισμού και αναπροσανατολισμού που ξεκίνησε για το δημοκρατικό σοσιαλισμό, μετά την πτώση του τείχους.

Ο δημοκρατικός σοσιαλισμός, η σοσιαλδημοκρατία, η πολιτική δύναμη με τη βαθύτερη επιρροή στην κοινωνική και πολιτική ζωή του 20^{ου} αιώνα, βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Είναι, λοιπόν, εξαιρετικά χρήσιμο να συζητήσουμε για το «μέλλον της σοσιαλδημοκρατίας». Είναι μια συζήτηση που επείγει. Είναι μια συζήτηση που μπορεί και πρέπει να δώσει στις δυνάμεις του δημοκρατικού σοσιαλισμού σ' όλη την Ευρώπη τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν τα νέα προβλήματα και τις προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα.

II.

Αγαπητοί φίλοι,

Το κεντρικό μήνυμά μου είναι απλό και, ελπίζω, ξεκάθαρο: Ο δημοκρατικός σοσιαλισμός πρέπει να αναμορφωθεί. Πρέπει να καινοτομήσει, προκειμένου να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, στη γρήγορη δημογραφική και τεχνολογική αλλαγή, στη νέα οικονομία της γνώσης. Πρέπει να προσαρμοστεί στη νέα εποχή της πληροφορίας και του Internet. Πρέπει να λάβει υπόψη του την κρίση ταυτότητας του σημερινού πολίτη, τον κίνδυνο ιδιωτικοποίησης του δημόσιου πεδίου, τις απειλές κατά του ιδιωτικού βίου. Πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη την άνοδο του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, καθώς και την άνοδο της ακροδεξιάς. Πρέπει τέλος να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις και τις διαρκώς αυξανόμενες ελπίδες των πολιτών.

Είναι βαθιά μου πεποίθηση ότι το πολιτικό εγχείρημα του Διαφωτισμού, το πανανθρώπινο εγχείρημα χειραφέτησης από τα οικονομικά, πολιτικά και συμβολικά δεσμά, όχι μόνο δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, αλλά ότι επί πλέον μόνο ένας σύγχρονος δημοκρατικός σοσιαλισμός μπορεί να το ολοκληρώσει. Ένας δημοκρατικός σοσιαλισμός, ο οποίος δεν διστάζει να

προβεί σε αυτοκριτική και δεν τρέφει αυταπάτες απέναντι στα νέα προβλήματα. Ένας δημοκρατικός σοσιαλισμός, που την ίδια ώρα δεν εγκαταλείπει το όραμα της αλλαγής του κόσμου.

Οι βασικές αρχές και τα ιδανικά μας παραμένουν αναλλοίωτα: Αυτονομία, αλληλεγγύη, κοινωνική δικαιοσύνη και δημοκρατία, ισότητα όχι μόνο στο εσωτερικό των κρατών, αλλά και μεταξύ των κρατών όλου του κόσμου. Ωστόσο, οι στρατηγικές, τα εργαλεία και οι πολιτικές μας πρέπει πάντα να προσαρμόζονται, ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι μας. Ο δημοκρατικός σοσιαλισμός δεν είναι ένας στατικός οργανισμός. Αποτελεί μια εξελικτική διαδικασία, που αγωνίζεται να προσαρμόσει τις στρατηγικές του και αναζητά νέους τρόπους και μέσα για να προωθήσει τα ιδανικά του.

Για να γίνει αυτό θα πρέπει πάντα να επιβεβαιώνουμε την προτεραιότητα των δημοκρατικών πολιτικών μας, θεσμών και διαδικασιών απέναντι στις επιταγές της αγοράς. Όπως έχει και στο παρελθόν ειπωθεί, **«θέλουμε μια οικονομία της αγοράς και όχι μια κοινωνία της αγοράς».** Πρέπει να σταματήσουμε την αδιάκοπη φαινομενικά κίνηση προς έναν αχαλίνωτο εγωισμό και την ηγεμονία της αγοράς. Πρέπει να δημιουργήσουμε μια δυναμική ισορροπία ανάμεσα στην οικονομία, την κοινωνία, το πολιτικό σύστημα και τον πολιτισμό.

Εμείς οι σοσιαλιστές προωθούμε μια νέα έννοια της αλληλεγγύης και της κοινωνικής συνοχής. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να αγωνιστούμε για να επιτύχουμε μια νέα ισορροπία ανάμεσα στην ατομική ευθύνη και τη συλλογική αλληλεγγύη. Κοινωνική πρόνοια, παροχή βασικών κοινωνικών αγαθών και συλλογικών αγαθών, ασφάλεια κάθε μορφής για τους πολίτες, ευκαιρίες απασχόλησης για όλους, μέσω παραδοσιακών αλλά και μέσω ευέλικτων στρατηγικών, μέριμνα για την τρίτη ηλικία πρέπει να είναι οι βασικές συνιστώσες σ' αυτή την προσπάθεια. Πρέπει να καλλιεργήσουμε μια νέα έννοια «κοινωνικής συμμετοχής του πολίτη», που θα επιτρέψει στον απλό πολίτη, τη νέα μητέρα, τον άνεργο ή τον ηλικιωμένο να ταυτιστεί με την κοινότητα.

Εμείς οι σοσιαλιστές υποστηρίζουμε μια νέα έννοια δημοκρατικής συμμετοχής. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε για την ενδυνάμωση της κοινωνίας των πολιτών, των εθελοντικών οργανώσεων, του τριτογενούς τομέα. Γι' αυτό προσπαθούμε να εισάγουμε νέες μορφές πολιτικής συμμετοχής σε κάθε επίπεδο της δημόσιας ζωής. Αυτός είναι ο λόγος που είναι αναγκαίος ο εμπλουτισμός της δημοκρατίας με νέες μορφές αποκέντρωσης, νέους θεσμούς κοινωνικού ελέγχου και νέους μηχανισμούς διαβούλευσης. Πρέπει να εδραιώσουμε την αξιοπιστία της πολιτικής, ρυθμίζοντας τις σχέσεις των θεσμικών πεδίων μεταξύ τους κατά τρόπο, ώστε να ξεπεραστεί η παρούσα τάση αποικισμού της πολιτικής και πολιτιστικής σφαίρας από την οικονομική.

Εμείς οι σοσιαλιστές υποστηρίζουμε επίσης μια νέα αντίληψη για την αυτονομία και τη δημιουργικότητα του πολίτη. Γνωρίζουμε την

τεράστια σημασία της δύναμης που ασκούν τα σύμβολα, καθώς και της άνισης διανομής της. Σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να διατηρήσουμε ένα πλούσιο πεδίο πολιτιστικής επιλογής, ώστε κάθε πολίτης να μπορεί να πραγματοποιήσει τις δυνατότητές του και να βρει το νόημα της ζωής.

Τέλος, **εμείς οι σοσιαλιστές υποστηρίζουμε μια νέα αντίληψη για την ανοικτή κοινωνία, την ιδιότητα του πολίτη, την ανεκτικότητα.** Πιστεύουμε βαθιά ότι μια πολιτεία που δημιουργεί ένα πλαίσιο κοινωνικής συνοχής και παρέχει πολύτιμες εκπαιδευτικές και πολιτιστικές ευκαιρίες στον καθένα (διευκολύνοντας, για παράδειγμα, τις διεθνείς ανταλλαγές ανάμεσα στους φοιτητές) μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τους σοβαρούς κινδύνους της ξενοφοβίας και του ρατσισμού.

III.

Αγαπητοί φίλοι,

Φυσικά, **οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι σήμερα το κράτος – έθνος δεν αποτελεί πάντα το κατάλληλο πλαίσιο για να συναρθρώσει τις συλλογικές προτιμήσεις.** Η παγκοσμιοποίηση και η αλληλεξάρτηση έχουν αμβλύνει τη διάκριση ανάμεσα στο τοπικό και το διεθνές ζήτημα. Τα εθνικά σύνορα γίνονται ολοένα και περισσότερο διάτρητα και οι εθνικές κυβερνήσεις ολοένα και λιγότερο ικανές να αντιμετωπίσουν από μόνες τους τα προβλήματα. Η αλληλεξάρτηση μάς θέτει σκληρούς περιορισμούς στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής και στην πλαιοσίωση των κοινωνικών επιλογών. Η κλίμακα του εθνικού κράτους εμφανίζεται άλλοτε πολύ περιορισμένη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και άλλοτε πολύ ευρεία. Με άλλα λόγια, χρειαζόμαστε λύσεις παγκόσμιας κλίμακας για τα διεθνή προβλήματα και απαντήσεις τοπικού χαρακτήρα που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις πολιτών και των τοπικών κοινωνιών. Η γνωστή φράση **«σκέψου παγκόσμια, δράσε τοπικά»** εμπεριέχει μία αναμφισβήτητη αλήθεια. Επομένως, είναι πολύ λίγα αυτά που μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας σε εθνικό επίπεδο.

Εφόσον αναγνωρίζουμε τους περιορισμούς των εθνικών ορίων, τότε, για να ανανεώσουμε τη σοσιαλδημοκρατία και να εξασφαλίσουμε το μέλλον της, πρέπει να εργαστούμε τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ας ξεκινήσουμε πρώτα με **το ευρωπαϊκό επίπεδο :**

Η συζήτηση για **το «Μέλλον της Σοσιαλδημοκρατίας»** είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την τρέχουσα συζήτηση για το **«Μέλλον της Ευρώπης»**. Μία από τις ισχυρότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία είναι ο εξευρωπαϊσμός των πολιτικών, των στρατηγικών και των στόχων της. Η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία μπορεί να διασφαλίσει ένα ελπιδοφόρο μέλλον μόνο ως μία δύναμη συνοχής για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, στοχεύοντας στον εμπλουτισμό της Ευρωπαϊκής

Ένωσης με τις αξίες, τα οράματα και τα ιδανικά μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τους στόχους μας, επιλύοντας υπερεθνικά προβλήματα.

Εμείς, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, έχουμε τώρα μια μοναδική ευκαιρία να συμβάλουμε στην αναδιαμόρφωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να κάνουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση «μεγαλύτερη, καλύτερη, ισχυρότερη»

- **Μεγαλύτερη διευρύνοντάς την,**
- **Καλύτερη φέρνοντάς την πιο κοντά στον απλό πολίτη,**
- **Ισχυρότερη ενδυναμώνοντας τον παγκόσμιο ρόλο της.**

Πρώτον, να διευρύνουμε την Ένωση. Μια μεγαλύτερη, διευρυμένη Ευρώπη θα αποτελέσει μία δύναμη ειρήνης, σταθερότητας, δημοκρατίας και ευημερίας, όχι μόνο για την ήπειρό μας, αλλά και για τον ευρύτερο κόσμο. Διευρύνοντας την Ευρωπαϊκή Ένωση, σίγουρα θα συνεισφέρουμε πιο ουσιαστικά στην εξάλειψη των πρωταρχικών αιτιών που προκαλούν συγκρούσεις, αστάθεια, τρομοκρατία.

Στις επόμενες εβδομάδες θα λάβουμε τη σημαντική απόφαση που θα καταστήσει «τη μεγαλύτερη, διευρυμένη Ένωση» μια πραγματικότητα. Ως Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι να υποδεχτούμε τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, την Κύπρο και τη Μάλτα και τελικά όλες τις ευρωπαϊκές χώρες που πληρούν τις επιτασόμενες πολιτικές και οικονομικές προϋποθέσεις και επιδιώκουν την ένταξη.

Δεύτερον, έχουμε τη μοναδική δυνατότητα να κάνουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση «καλύτερη» για τους πολίτες και την κοινωνία της. Η Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης που βρίσκεται σε εξέλιξη αυτή τη στιγμή αποτελεί το κατάλληλο βήμα για τη μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι προτεραιότητές μας στο πλαίσιο αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρες. Θα τις συνοψίσω σε τρία βασικά σημεία:

- ♦ **Το πρώτο, να προσφέρουμε στην Ένωση ένα Σύνταγμα ως βάση για την οικοδόμηση της ευρωπαϊκής αποκεντρωμένης (ομοσπονδιακής) δημοκρατίας και της «Ευρώπης των πολιτών», που βασίζεται στις κοινές αξίες της αλληλεγγύης, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας, του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της ανοικτής κοινωνίας και της διαφάνειας.**
- ♦ **Το δεύτερο είναι να εμπλουτίσουμε τους στόχους, την αποστολή και τις πολιτικές της Ένωσης έτσι ώστε να βρίσκεται σε μεγαλύτερη ετοιμότητα για να ανταποκριθεί στις πραγματικές ανάγκες της Ευρωπαϊκής κοινωνίας και των πολιτών της. Έχοντας καθιερώσει την εσωτερική αγορά και τη νομισματική ένωση με την επιτυχή κυκλοφορία του ευρώ, πρέπει τώρα να στοχεύσουμε στη δημιουργία ενός «ευρωπαϊκού χώρου ίσων**

ευκαιριών για όλους τους πολίτες», ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους ή άλλες ιδιότητες.

Η Ένωση πρέπει, λοιπόν, να εξελιχθεί σε πιο αποτελεσματικό όργανο για την κοινωνική συνοχή, την εδραίωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, την αειφόρο ανάπτυξη, την απασχόληση, την κοινωνική αλληλεγγύη. Σ' αυτή την προοπτική, πρέπει να εξασφαλίσουμε στην Ένωση τις απαραίτητες αναδιανεμητικές πολιτικές και τον αναγκαίο προϋπολογισμό. Πρέπει να παραδεχτώ ότι μου είναι πολύ δυσάρεστο το γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη απροθυμία να ισχυροποιηθεί η αναδιανεμητική διάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Για να υπάρξει δημοκρατικός σοσιαλισμός στο ευρωπαϊκό επίπεδο, πρέπει να υπάρχουν οι κατάλληλες αναδιανεμητικές πολιτικές στο επίπεδο αυτό.**

- ♦ **Το τρίτο σημείο είναι να κάνουμε τους θεσμούς της Ένωσης περισσότερο δημοκρατικούς και αποτελεσματικούς.** Πρέπει να «προικίσουμε» την Ένωση με νομιμοποιημένη και αποτελεσματική διακυβέρνηση (ομοσπονδιακής φύσης) βασισμένη στο κοινοτικό μοντέλο ενοποίησης και στην αρχή της ισότητας όλων των κρατών-μελών είτε είναι μικρά, είτε μεσαία ή μεγάλα. Ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σ' αυτό το σύστημα πρέπει να διαφυλαχθεί. Αυτό που πρέπει πάντα να θυμόμαστε είναι ότι χρειαζόμαστε μια ευρωπαϊκή κυβέρνηση που να προέρχεται από τους πολίτες και να απευθύνεται στους πολίτες.

Τέλος, έχουμε τη μοναδική ευκαιρία να κάνουμε την Ένωση «δυνατή», να επιβεβαιώσουμε το ρόλο και την ταυτότητά της στο διεθνές σύστημα. Ως δημοκρατικές σοσιαλιστικές δυνάμεις, έχουμε χρέος να δουλέψουμε, ώστε να δώσουμε στην Ένωση τη δυνατότητα να εξελιχθεί σε ένα νομιμοποιημένο κέντρο εξουσίας στη διεθνή σκηνή. Αυτό θα συμβάλει στο σχηματισμό ενός πολυπολικού παγκόσμιου συστήματος, που θα επανορθώνει τις παρούσες ανισότητες και ασυμμετρίες. Η ιστορία αποδεικνύει ότι ένα μονοπολικό σύστημα είναι ένα επικίνδυνο σύστημα επιρρεπές στη σύγκρουση και την ηγεμονική κυριαρχία.

Για να κάνουμε την Ένωση παράγοντα ειρήνης, σταθερότητας και συνεργασίας, πρέπει να ενισχύσουμε την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας καθώς και την Αμυντική Πολιτική μας μετατρέποντάς την προοδευτικά σε ένα «σύστημα συλλογικής αλληλεγγύης».

IV.

Αγαπητοί φίλοι,

Επιτρέψτε μου τώρα να περάσω **στο παγκόσμιο επίπεδο:**

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ο προσδιοριστικός παράγοντας της εποχής μας. Ωστόσο, δεν είναι ένα φαινόμενο της φύσης,

στο οποίο δεν μπορούμε να ασκήσουμε καμία επίδραση. Αντίθετα είναι ένα δίκτυο οικονομικών, εμπορικών, πολιτιστικών και επικοινωνιακών δεσμών, τους οποίους μπορούμε και πρέπει να διαμορφώσουμε πολιτικά. **Οι επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου έχουν καταδείξει τους κινδύνους της αλόγιστης παγκοσμιοποίησης. Ταυτόχρονα είναι πλέον σαφές ότι η ειρήνη και η ασφάλεια δεν μπορούν να επιτευχθούν και διατηρηθούν με στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις μόνο. Ακόμα και αν κανείς δεν παραδέχεται την άμεση διασύνδεση μεταξύ παγκοσμιοποίησης και διεθνούς τρομοκρατίας, είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να υπάρξει παγκόσμια ασφάλεια χωρίς πρόγραμμα παγκόσμιας ισότητας. Και η έννοια της ασφάλειας σήμερα δεν περιλαμβάνει μόνο στρατιωτικές, αλλά και οικονομικές, κοινωνικές και οικολογικές πτυχές.**

Το μέλημά μας ως σοσιαλιστών είναι να μετατρέψουμε την παγκοσμιοποίηση σε μια δίκαιη διαδικασία αειφόρου ανάπτυξης για την καταπολέμηση της φτώχειας, την εξάλειψη της ένδειας, την εξασφάλιση οικολογικής ισορροπίας, την είσοδο των αναπτυσσόμενων χωρών στις παγκόσμιες αγορές. Όσοι, χωρίς πολλή σκέψη απορρίπτουν το άνοιγμα των παγκόσμιων αγορών, δεν βοηθούν τις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά αντίθετα εμποδίζουν την έξοδό τους από τη φτώχεια.

Δεν θα πρέπει, λοιπόν, ούτε να εναντιωνόμαστε στην παγκοσμιοποίηση αλλά ούτε και να αποδεχόμαστε τη νέο-φιλελεύθερη εκδοχή της. Στόχος μας είναι να γίνει η παγκοσμιοποίηση επωφελής για όλες τις χώρες, ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες Σ' αυτό το πλαίσιο **θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τις δικαιολογημένες ευαισθησίες και απαιτήσεις των κινημάτων εναντίον της παγκοσμιοποίησης. Πρέπει να κάνουμε σοβαρή προσπάθεια να μεταπείσουμε τα μέλη των κινημάτων αυτών,** προκειμένου να αλλάξουν τους στόχους τους – έτσι ώστε να μην στοχεύουν στην ανατροπή της διαδικασίας της παγκοσμιοποίησης (μια ουτοπική φαντασίωση), αλλά στη ρύθμιση της διαδικασίας, κατά τρόπο ώστε να προάγεται η παγκόσμια κοινωνική αλληλεγγύη και περιβαλλοντική προστασία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δημιουργήσουμε κανόνες και κώδικες που θα διασφαλίζουν ότι ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός κρατών και λαών θα μοιράζονται τα αναμφισβήτητα οφέλη της παγκοσμιοποίησης.

Την ίδια ώρα **πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι ανεπιθύμητες, επιβλαβείς συνέπειες της παγκοσμιοποίησης θα αποτραπούν για τις παρούσες και μελλοντικές γενιές.** Αυτό δεν μπορεί να το εξασφαλίσει από μόνη της η αγορά. Χρειαζόμαστε κανόνες και θεσμούς για να πλαισιώσουμε τη διαδικασία παγκοσμιοποίησης. Χρειαζόμαστε ένα νέο συνολικό σύστημα παγκόσμιας διακυβέρνησης, που να αντανakλά τις κοινωνικές δημοκρατικές αξίες και την πραγματικότητα του «παγκόσμιου χωριού». Η απάντησή μας στα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης προϋποθέτει τη δημοκρατική αναθεώρηση των υπαρχόντων θεσμών και επιπλέον τη δημιουργία νέων.

Αγαπητοί φίλοι,

Αυτό θα βοηθούσε **στον εξανθρωπισμό της παγκοσμιοποίησης**, στην ενδυνάμωση των λαών και των κοινωνιών και θα δημιουργούσε τις συνθήκες για να διαμορφωθεί μια **νέα ρεαλιστική «κοινωνία των πολιτών»** και να εξασφαλισθεί **«ορθή διακυβέρνηση» στις αναπτυσσόμενες χώρες, ως προαπαιτούμενα για να σπάσει ο φαύλος κύκλος της φτώχειας και της υπανάπτυξης.**

Μπροστά στους νέους κινδύνους και τις ασύμμετρες απειλές, όπως η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα, οφείλουμε να δουλέψουμε σκληρά για να εξασφαλίσουμε την ισχυροποίηση του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συλλογικών θεσμών για την προώθηση της σταθερότητας και της ειρήνης στον κόσμο. Δεν πρέπει να αφήσουμε τον κόσμο να καταλήξει σε μια χομπσιανή ζούγκλα. **Πρέπει να γίνουμε οι προπομποί ενός νέου κόσμου με όραμα και νόημα, μιας ρεαλιστικής ουτοπίας, ενός καντιανού κόσμου «διαρκούς ειρήνης».**

Σας ευχαριστώ!